

Posudek oponenta diplomové práce

Jméno diplomanta:	Zuzana Jiříštová
Téma práce:	Filozofické, teoretické a praktické aspekty právní úpravy dopingů
Rozsah práce:	70 stran (včetně seznamu literatury)
Datum odevzdání práce:	28. dubna 2009

Diplomantka si nepochybně zvolila aktuální téma, neboť doping a vylepšování sportovního výkonu nedovolenými prostředky patří nejenom mezi právní, nýbrž i etické problémy naší současnosti. Problém dopingů totiž naráží na obtížnou etickou otázku „genetické rovnosti“. Můžeme morálně odsuzovat sportovce za jeho snahu vylepšit svůj sportovní výkon za hranice, které mu dovoluje jeho genetická výbava?

Je zcela nepochybné, že zvolené téma je tématem náročným, neboť k jeho zpracování lze přistoupit z mnoha hledisek. Autorka zvolila bohužel ne vždy šťastnou metodu, kdy na jedné straně k problému přistupuje ze subjektivního hlediska postiženého sportovce, na straně druhé však, jakoby bez souvislosti, rozebírá prameny sportovního práva a teorie, které mluví pro jeho závaznost. Je proto otázkou, zdali širší zpracované problematiky není zbytečně extenzivní a zdali bylo skutečně nezbytné rozebírat otázky závaznosti sportovního práva jako práva globálního nebo autonomního, tak jak to autorka činí v kapitole druhé. Při tomto způsobu traktování se totiž nelze vyhnout nutné povrchnosti. Autorka např. nijak nerozpracovává otázku vztahu vynutitelnosti sportovního práva v situaci, kdyby určité jednání nebylo postiženo sankcemi, pouze v oblasti autonomního sportovního práva a nikoli z hlediska právního řádu státu. Poněkud do prázdna tak vyznívá úvaha nad sportovcem – obětním beránkem, který byl postižen za užití běžného preparátu na rýmu. Proč si autorka v této souvislosti např. neklade otázku, zda takový sportovec může žalovat sportovní svaz za to, že jej „nespravedlivě“ vyloučil z možnosti účastnit se na sportovním klání a způsobil mu tak škodu?

Jednotlivé kapitoly posuzované práce na sebe příliš nenavazují a spíše vždy pojednávají o dílčím problému, který se dopingů týká. Provedená analýza je tak mnohdy relativně povrchní, neboť žádný z problémů nerozpracovává do dostatečné hloubky.

Největší přínos by bylo možné hledat v kapitole 5. „Jak a proč upravit doping“. Zde nacházíme filozofická východiska a přístupy k postihům za užití dopingu. Je však škoda, že tyto přístupy nejsou konfrontovány s platným právním řádem ČR. Jakkoli je totiž právní úprava vymezena v předchozí 4. kapitole, nedozvídáme se od autorky, jak například nahlíží na současnou a budoucí trestněprávní úpravu dopingu § 288 tr. zák. 2009 Výroba a jiné nakládání s látkami s hormonálním účinkem. Oproti dosavadnímu stavu totiž dochází ke značnému rozšíření trestnosti používání dopingových látek a to i v situacích, kdy by sportovec (teoreticky) užíval těchto látek, aniž by se účastnil jakéhokoliv sportovního klání a soutěžil by tak pouze sám se sebou.

V závěru práce však autorka zaujímá vlastní odůvodněné stanovisko, jak k dopingu můžeme přistupovat. Celkově tak práci hodnotím kladně, neboť představuje solidní kompilát, který vyhovuje všem nárokům kladeným na tento typ kvalifikačních prací. Z formálního hlediska je práce bezvadná. Práci tak doporučuji k obhajobě s návrhem klasifikace velmi dobře. Nevylučuji však v případě brilantní obhajoby, ve které se diplomantka může vyjádřit např. k výše načrtnutým otázkám i hodnocení známkou výborně.

V Praze dne 19. května 2009

JUDr. Karel Beran, Ph.D